

Arrest

nr. 266 978 van 20 januari 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LAMBOT
Rue Lambert Fortune 65
1300 WAVRE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 juni 2021 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemde-lingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 augustus 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2021 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 november 2021.

Gelet op de beschikking van 25 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. DEMAJ, loco advocaat M. LAMBOT, en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 21 oktober 2021 de grond meegedeeld waarop de kamer-voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd vastgesteld dat het ingestelde beroep laattijdig voorkomt en werd het volgende uiteengezet:

[...]

De bestreden beslissing betreft een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard genomen op datum van 24 juni 2021.

Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.

Artikel 39/57, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het beroep tot nietigverklaring moet worden ingesteld bij verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Artikel 39/57, §2, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet stelt:

“De vervalldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

Uit een afschrift van de bestreden beslissing gevoegd als bijlage bij het verzoekschrift blijkt dat deze op 30 juni 2021 in persoon aan verzoeker ter kennis werd gebracht. Verzoeker stelt ook in zijn verzoekschrift dat de bestreden beslissing “(...) werd aangezegd (...) op 30 juni 2021. (...)” Overeenkomstig artikel 39/57, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet begon de beroepstermijn te lopen op donderdag 1 juli 2021 en betrof de laatste nuttige dag om tegen deze beslissing een beroep bij de Raad aanhangig te maken derhalve vrijdag 30 juli 2021. Gelet op de vaststelling dat huidig verzoekschrift op 3 augustus 2021 bij aangetekende zending aan de Raad werd overgemaakt, hetzij buiten de termijn van dertig dagen die is bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, komt het beroep laattijdig voor.

De termijn vervat in voormeld artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132 671).

[...]

1.2. Verzoeker richt op 4 november 2021 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 16 december 2021 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord en zet de termijnberekening die hierin wordt gehanteerd om te besluiten tot de laattijdigheid van het beroep nogmaals mondeling uiteen. De verzoekende partij stelt dat zij het rechtsplegingsdossier voorafgaand aan de terechtzitting heeft geconsulteerd en niet betwist dat zij haar beroep heeft ingediend bij aangetekend schrijven van 3 augustus 2021. Om de Raad te kunnen doen afzien van zijn voornemen om de laattijdigheid van het beroep vast te stellen, stelt zij enkel te kunnen wijzen op het gegeven dat de laattijdigheid nergens wordt opgeworpen door de verwerende partij. Waar de voorzitter erop wijst dat de Raad de ontvankelijkheidsvoorwaarden zelf ambtshalve dient te onderzoeken, hebben partijen geen verdere opmerkingen.”

1.4. De verzoekende partij betwist niet dat 3 augustus 2021 de datum is waarop zij een beroep heeft ingediend tegen de bestreden beslissing, noch weerlegt zij de in de hierboven weergegeven beschikking gehanteerde termijnberekening om te komen tot het besluit dat het ingestelde beroep te laat werd ingediend. Evenmin bepleit zij dat er sprake is van overmacht. Waar de verzoekende partij stelt dat de verwerende partij in haar nota nergens heeft opgeworpen dat het beroep te laat werd ingediend, wijst de Raad erop dat, zoals ook in de beschikking van 21 oktober 2021 staat aangegeven, de betrokken beroepstermijn vervat in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet van openbare orde is. Dit houdt in dat de Raad de naleving ervan desgevallend ambtshalve moet onderzoeken. Verzoeker kan dit onderzoek niet ontlopen doordat verweerder geen exceptie ratione temporis heeft opgeworpen in zijn nota. De Raad heeft dit onderzoek thans bij beschikking gedaan en verzoeker heeft zijn rechten van verdediging in dit verband kunnen uitoefenen. Nu verzoeker de inhoud van de hierboven weergegeven beschikking niet weerlegt, blijft zij overeind.

Het beroep is onontvankelijk omdat het te laat werd ingediend.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA